

Geschillenkamer

Beslissing 39/2026 van 24 februari 2026

Dossiernummer: DOS-2025-03306

Betreft: Het vermeende filmen van de openbare weg en eigendom van de klager door bewakingscamera's

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna “AVG”;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna “WOG”;

Gelet op het reglement van interne orde van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals goedgekeurd door het Directiecomité op 25 april 2024 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 31 mei 2024;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, hierna “de klager”; en

De verweerder: Y, hierna “de verweerder”.

I. Feiten en procedure

1. Op 21 augustus 2025 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de GBA") tegen de verweerder. Het onderwerp van de klacht betreft het vermeende filmen van de openbare weg en het eigendom van de klager door meerdere 360°-bewakingscamera's van de verweerder (buur van de klager).

De klager stelt dat de verweerder sinds 2021 meerdere bewakingscamera's heeft geïnstalleerd die gericht lijken te zijn op de openbare weg en op de tuin van de klager zonder diens toestemming en zonder voorafgaand overleg. De klager verzoekt de verweerder om de bewakingscamera's aan te passen zodat zijn eigendom niet meer gefilmd wordt. De klager stelt dat de verweerder enkel antwoordt aan de hand van beledigende en dreigende e-mails.

2. Op 25 augustus 2025 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 van de WOG en op 25 augustus 2025 wordt de klager hiervan op de hoogte gesteld overeenkomstig artikel 61 WOG.
3. Op 25 augustus 2025 wordt de Geschillenkamer gevat op grond van artikel 92, 1° van de WOG.

II. Motivering

4. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, § 1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, § 1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.
5. Wanneer een klacht geseponneerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren¹ en:
 - een technische sepot uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een sanctie kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
 - of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het

¹ Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19de kamer A, Kamer voor marktzaken, arrest 2020/AR/329, 2 september 2020, p. 18.

dossier niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de GBA, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer².

6. In het geval op meer dan één grond wordt geseponneerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld³.
7. In het voorliggend dossier gaat de Geschillenkamer over tot een seponering van de klacht, op grond van één sepotgrond. Er ligt namelijk één motief aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en derhalve beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde:
 - *“Uw klacht is niet voldoende gedetailleerd of wordt niet ondersteund door bewijs dat de Geschillenkamer in staat zou stellen te beslissen of er al dan niet sprake is van een inbreuk op de AVG EN uw klacht heeft geen grote maatschappelijke en/of persoonlijke impact.”*⁴
8. Vooreerst gaat de Geschillenkamer overeenkomstig haar sepotbeleid na of de ingediende klacht grieven bevat met een grote maatschappelijke impact. Teneinde voorgaande te evalueren, baseert de Geschillenkamer zich op de criteria die de Europese gegevensbeschermingsautoriteiten hanteren om verwerkingen met een “hoog risico” in de zin van artikel 35 AVG te identificeren.
9. *In casu* stelt de Geschillenkamer vast dat de betrokken verwerking waarop de klacht ingediend door de klager betrekking heeft *prima facie* niet kan worden ondergebracht in één van de gevallen opgesomd in artikel 35.3 AVG.⁵
10. Indien de criteria voor een grote maatschappelijke impact niet van toepassing zijn, weegt de Geschillenkamer de persoonlijke impact van de omstandigheden van de klacht op de fundamentele rechten en vrijheden van de klager af tegen de efficiëntie van haar tussenkomst om te beslissen of zij het opportuun acht de klacht ten gronde te behandelen.
11. In dat opzicht wijst de Geschillenkamer erop dat de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera’s de politiediensten aanduidt als de instantie die primair verantwoordelijk is voor het toezicht op de bepalingen van voormelde wet. De beslissing om een bewakingscamera te installeren moet immers worden gemeld

² In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

³ Cf. Titel 3 – *In welke gevallen zal mijn klacht waarschijnlijk worden geseponneerd door de Geschillenkamer?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁴ *Ibid.* Sepotgrond B.5, p.15.

⁵ De verwerking is geen (a) systematische en uitgebreide beoordeling van persoonlijke aspecten van natuurlijke personen, die is gebaseerd op geautomatiseerde verwerking, waaronder profilering, en waarop besluiten worden gebaseerd waaraan voor de natuurlijke persoon rechtsgevolgen zijn verbonden of die de natuurlijke persoon op vergelijkbare wijze wezenlijk treffen; (b) grootschalige verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 9, lid 1, of van gegevens met betrekking tot strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten als bedoeld in artikel 10; of (c) stelselmatige en grootschalige monitoring van openbaar toegankelijke ruimten.

aan de lokale politie.⁶ De lokale politie is ook bevoegd om vaststellingen te doen in het kader van de strafbepalingen die de niet-naleving van deze wet sanctioneren.⁷ In navolging hiervan blijkt uit het dossier dat de klager nog geen klacht zou hebben ingediend bij de lokale politie van zijn woonplaats. De Geschillenkamer wil de klager erop wijzen dat met het oog op het vermijden van een dubbel onderzoek, waarbij zowel zichzelf als de politiediensten zouden optreden met betrekking tot deze feiten, de klager eerst klacht zou kunnen neerleggen bij de politiediensten.

12. Daarnaast stelt de Geschillenkamer vast dat de klager niet voldoende stukken overmaakt ter staving van de klacht. De Geschillenkamer beschikt niet over stukken waaruit blijkt dat de camera beelden zou maken van de eigendom van de klager en van de openbare weg en is van mening dat het voeren van een diepgaand onderzoek niet opportuun zou zijn, rekening houdend met de middelen die nodig zijn om de klacht in behandeling te nemen. De lokale politie van de woonplaats van de klager zou beter geschikt zijn om zulke vaststelling te doen en eventueel gevolg te geven aan de klacht aan de hand van sancties.⁸
13. Gezien de klacht beter behandeld zou kunnen worden door de lokale politie van de woonplaats van de klager, er geen grote maatschappelijke impact wordt aangetoond aan de hand van het beperkte bijgevoegde bewijsmateriaal en de uitkomst van het diepgaand onderzoek mogelijk niet evenredig zou zijn met de middelen die nodig zijn voor een diepgaand onderzoek uit te voeren, concludeert de Geschillenkamer dat de klacht geen behandeling ten gronde vereist. De Geschillenkamer beslist om opportuunheidsredenen om geen gevolg te geven aan het dossier.

III. Publicatie en mededeling van de beslissing

14. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de GBA. Het is daarentegen niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.
15. Overeenkomstig haar sepotbeleid, zal de Geschillenkamer de beslissing aan de verweerder overmaken⁹. De Geschillenkamer heeft immers besloten om haar sepotbeslissingen ambtshalve ter kennis te brengen van verweerders. De Geschillenkamer ziet echter af van een dergelijke kennisgeving wanneer de klager om anonimiteit heeft verzocht ten opzichte van de verweerder en de kennisgeving van de beslissing aan de verweerder, zelfs indien

⁶ Artikel 7 wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's.

⁷ *Ibid.* artikel 13.

⁸ *Ibid.* Sepotbeleid Geschillenkamer, p.15

⁹ Cf. Titel 5 – *Zal de sepot van mijn klacht worden gepubliceerd? Zal de tegenpartij hiervan op de hoogte worden gebracht?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

deze gepseudonimiseerd is, het niettemin mogelijk maakt om de klager te (her)identificeren¹⁰. Dit is evenwel niet het geval in de onderhavige zaak.

16. Overeenkomstig artikel 57 WOG en gelet op de taal waarin de klacht werd ingediend wordt het Nederlands gehanteerd als proceduretaal.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om de voorliggende klacht te seponeren op grond van artikel **95, § 1, 3°** van de WOG.

Beroep kan worden ingesteld tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 108, § 1 van de WOG, binnen een termijn van 30 dagen na kennisgeving ervan, bij het Marktenhof (hof van beroep van Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verwerende partij. Een dergelijk beroep kan worden ingesteld door middel van een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijke Wetboek (Ger.W.) opgesomde vermeldingen dient te bevatten¹¹. Het verzoekschrift op tegenspraak moet worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034quinquies van het Ger.W.¹², of via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

Om de klager in staat te stellen andere mogelijke rechtsmiddelen te overwegen, verwijst de Geschillenkamer de klager naar de toelichting in haar sepotbeleid.¹³

(Get). Hielke HIJMANS

Directeur van de Geschillenkamer

¹⁰ Ibidem.

¹¹ "Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
- 6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat."

¹² "Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd."

¹³ Cf. Titel 4 – Wat kan ik doen als mijn klacht wordt afgesloten? van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.